

УДК 339.137.2:658.511

Спаський І.Д.

старший викладач

кафедра торгівельного підприємництва, товарознавства та управління бізнесом

Одеський національний технологічний університет

вул. Канатна 112, м. Одеса, Україна, 65039

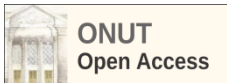
E-mail: ostrov7@gmail.com

ORCID ID: 0000-0003-0480-9264

ЗАГАЛЬНА СТРУКТУРА СТРАТЕГІЇ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ ОСНОВНОГО КАПІТАЛУ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

Діджиталізація в сільському господарстві має величезне значення в сучасному світі та в Україні. Вона сприяє підвищенню ефективності та стійкості галузі, зменшенню втрат та впливає на загальний розвиток сільських територій. Віддалений моніторинг урожаю та кліматичних умов допомагає сільським господарствам адаптуватися до змін клімату та зменшує вразливість до природних катастроф. Використання цифрових маркетингових та економічних інструментів дозволяє сільським господарствам легше знаходити покупців для своєї продукції, укласти угоди та вести ефективний маркетинг. Діджиталізація може стати фактором, що прискорить розвиток інфраструктури та підвищить життєвий рівень населення в сільських районах, збільшивши доступність сервісів та робочих місць. Дослідження є актуальним, оскільки розвиток цифрових технологій в аграрному секторі України має значний потенціал для зміцнення її позицій на світовому ринку, підвищення економічної ефективності та сприяння сталому розвитку. Це дозволяє аграрним підприємствам відповідати глобальним викликам, пов'язаним зі зміною клімату, забезпеченням продовольчої безпеки та необхідністю захисту природних ресурсів.

Ключові слова: основний капітал, стратегія розвитку основного капіталу, аграрні підприємства, цифровізація, діджиталізація

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими науковими та практичними завданнями. Агропромисловий комплекс відіграє ключову роль у інвестиційно-інноваційному розвитку основного капіталу сільського господарства, виступаючи як основа для впровадження передових технологій, залучення інвестицій та підвищення ефективності аграрного виробництва. У контексті швидкого розвитку технологій та цифровізації, інвестиції в основний капітал з використанням цифрових інновацій відкривають аграрним підприємствам України нові можливості для підвищення продуктивності, ефективності використання ресурсів та зниження екологічного впливу. У сучасних економічних дослідженнях все частіше лунає проблематика діджиталізації різних сфер національного господарства. Але на наш погляд недостатньо уваги поділяється безпосередньо діджиталізації основного капіталу агропромислової сфери. Хоча такі дослідження мають дуже велике значення для подальшого розвитку інвестиційної та інноваційної політики, як окремих підприємств, так і держави в цілому.

Аналіз останніх публікацій по проблемі. Удосконалення механізації поєднувалось з автоматизацією процесів виробництва, заснованою на здобутках в області автоматичного контролю, що є ключо-

вим для впровадження багатьох технологій в аграрному секторі, переробній промисловості, транспорті тощо. Інтеграція механізації та автоматизації у єдиний комплекс із використанням електротехнічних і електронних засобів вимагає аналізу їхнього оптимального поєднання в єдиній технічній системі для забезпечення максимальної ефективності та надійності за мінімальної вартості. Це спричинило потребу у розвитку методів системної інженерії, теорії управління та системного аналізу, надавши новому науково-технічному напрямку значний імпульс на тлі ускладнення виробничих процесів та завдань. Однак, подальше вдосконалення агротехніки спонукало до глибшого застосування автоматизації та інформатизації у системах машин, що, у свою чергу, почало обмежуватися фізіологічними здібностями людини через зростаючу складність процесів управління, що вимагає перевищення людських можливостей для адекватної реакції на складні виробничі виклики [7].

В подальшому розвитку аграрної та переробної промисловості стає доцільним застосування високоточних роботизованих систем, заснованих на автоматизованому керуванні з мінімальним або нульовим втручанням людей. Цей перехід до роботизації виробництва представляє собою кардинально новий виклик порівняно з традиційною механізацією та авто-

матизацією, ставши ключовим аспектом сучасної науково-технічної стратегії [8]. Ця стратегія базується на досягненнях в областях механіки, біомеханіки, теорії управління, кібернетики та використанні електроніки і комп'ютерних технологій. Використання робототехніки відкрило шлях для виконання завдань і досягнення результатів, які раніше вважалися недосяжними, і продовжує змінювати ландшафт виробничих процесів, вносячи значний вклад в механізацію та автоматизацію на новому рівні. Незважаючи на це, застосування традиційного обладнання і методів залишається актуальним у певних контекстах, де їх використання виправдане. Однак, майбутнє однозначно належить робототехніці [9].

Робототехніка - це динамічно розвиваюча сфера науки і техніки, яка охоплює вивчення теоретичних основ, методів проектування та створення роботів, їхніх компонентів та систем, а також вирішення задач, пов'язаних з їх застосуванням для комплексної автоматизації виробничих і дослідницьких процесів [11]. Термін "робототехніка" також вживається для позначення набору обладнання, яке включає роботизовані пристрої або використовується разом з роботами в єдиному виробничому процесі. Прогнозується, що в недалекому майбутньому використання робототехніки значно зросте у всіх секторах економіки, підкріплене основними принципами технічної політики, спрямованої на роботизацію. Ці принципи включають: перший принцип, який підкреслює, що роботизовані засоби мають перевершувати людські здібності у виробничих процесах; другий принцип вимагає комплексного підходу до інтеграції всіх ключових аспектів виробництва; третій принцип акцентує на застосуванні робототехніки лише там, де вона незамінна; а четвертий принцип стосується необхідності використовувати лише достатньо випробувані та ефективні роботизовані рішення, щоб уникнути їхньої дискредитації через ненадійність або низьку продуктивність.

Роботи стали невід'ємною частиною глобальної економіки, безальтернативно вписуючись в промислове виробництво та наукові дослідження. Вони є ключовим елементом, який об'єднує різноманітне технологічне обладнання у комплексні та гнучкі системи, забезпечуючи виробництво високої продуктивності з одночасною високою гнучкістю [3]. Для розуміння сутності роботи важливо оцінити його здібності через призму трьох основних категорій: фізичні, функціональні та інтелектуальні здібності, які характерні для живих істот, включаючи людину. Робот представляє собою тривимірну машину, що відображає просторові характеристики живих істот, на відміну від обчислювальних і інших інформаційних машин, які є двовимірними, тоді як стаціонарне обладнання загального призначення можна розглядати як одновимірне, з обмеженими фізичними можливостями [4]. В більш широкому сенсі, робот визначається як технічна система, здатна замінити або асистувати людині у виконанні різноманітних завдань, проте чітко та універсально прийняте визначення до цього часу залишається відкритим. Від інших систем управління, які

обробляють зовнішню інформацію для отримання керівних команд, роботи відрізняються своїми антропоморфними характеристиками.

Формулювання цілей дослідження. Метою дослідження є розкриття загальної структури стратегії діджиталізації основного капіталу аграрних підприємств України для підвищення їх продуктивності, конкурентоспроможності та адаптивності до мінливих умов зовнішнього середовища.

Завдання дослідження:

- визначення сутності та ролі основного капіталу для аграрних підприємств і потенціалу його діджиталізації;

- дослідження технологій цифровізації, а саме робототехніки та штучного інтелекту, придатних для впровадження в основний капітал;

- визначення загальної структури стратегії діджиталізації основного капіталу для підвищення продуктивності, конкурентоспроможності та адаптивності до мінливих умов зовнішнього середовища аграрних підприємств.

Виклад основних результатів та їх обґрунтування. Цифровізація основного капіталу сучасних агропідприємств охоплює широкий спектр видів та напрямків, кожен з яких спрямований на підвищення ефективності виробничих процесів, оптимізацію витрат та покращення управлінських рішень за допомогою впровадження сучасних цифрових технологій. Серед ключових напрямків цифровізації можна виділити впровадження прецизійного землеробства, яке дозволяє точно дозувати внесення добрив та засобів захисту рослин, забезпечуючи оптимальне використання ресурсів та підвищення урожайності завдяки використанню супутникових систем, дронів та інших видів датчиків.

Автоматизація виробничих процесів за допомогою робототехніки та автоматизованих систем управління виробництвом відіграє важливу роль у зниженні виробничих витрат та підвищенні якості продукції. Це охоплює використання роботизованих тракторів, збиральних комбайнів, систем автоматизованого поливу та вентиляції в теплицях, що дозволяє значно підвищити продуктивність праці [12].

Інтеграція інформаційних систем управління дозволяє агропідприємствам ефективно збирати, аналізувати та використовувати великі обсяги даних для оптимізації управлінських рішень, планування та прогнозування. Хмарні рішення та блокчейн технології забезпечують безпеку зберігання даних та їх доступність з будь-якої точки світу. Розвиток систем дистанційного моніторингу стану ґрунтів, рослин і тварин через мобільні додатки та інтерфейси, забезпечує оперативне отримання інформації та можливість швидко реагувати на зміни умов виробництва [4].

Використання віртуальної та доповненої реальності в навчанні персоналу дозволяє підвищити рівень кваліфікації працівників, ефективно використовувати технічні засоби та впроваджувати новітні технології без необхідності довготривалих від

ряджень чи курсів. Таким чином, цифровізація основного капіталу агропідприємств відкриває перед українським агросектором нові перспективи зростання та розвитку, дозволяючи підвищити конкурентоспроможність на світовому ринку, оптимізувати виробничі процеси та підвищити якість аграрної продукції.

Сучасні технології агровиробництва активно впроваджуються на агропідприємствах з метою підвищення ефективності, зниження витрат та максимізації урожайності. Однією з ключових тенденцій є роботизація, яка охоплює використання автономних тракторів, дронів для обприскування полів та роботів для збору врожаю, значно знижуючи потребу в ручній праці та підвищуючи точність агротехнічних операцій [5]. Спостереження за процесами, здійснюване за допомогою сенсорів і дронів, дозволяє в реальному часі отримувати дані про стан ґрунтів, вологість, температуру та інші важливі параметри, що допомагає оптимізувати полив, внесення добрив та захист рослин [10]. Комплексний багатомірний підхід до цифровізації технологій агропідприємств передбачає інтегроване впровадження сучасних цифрових рішень у всі аспекти агровиробництва, починаючи з планування та закінчуючи реалізацією продукції. Цей підхід включає синхронізацію різноманітних технологій та процесів, включаючи автоматизацію, використання даних великого обсягу (Big Data), інтернет речей (IoT), прецизійне землеробство, роботизоване обладнання, дрони для моніторингу та обприскування полів, а також системи дистанційного спостереження та управління [13]. Ключовим аспектом такого підходу є створення єдиної інтегрованої інформаційної системи, яка забезпечує обмін даними між різними підрозділами агропідприємства та використання цих даних для оптимізації рішень на всіх рівнях управління, що включає аналіз великих обсягів даних для прогнозування погодних умов, визначення оптимальних термінів посіву та збору врожаю, ефективного використання ресурсів, мінімізації ризиків та підвищення урожайності [14].

Діджиталізація основного капіталу агропідприємств є ключовим фактором підвищення їх конкурентоспроможності та стійкості в умовах сучасного ринку. Впровадження діджитальних технологій дозволяє оптимізувати використання основних фондів, знижувати витрати, підвищувати якість продукції та послуг, а також створювати нові можливості для розвитку бізнесу [15]. Важливим елементом комплексного багатомірного підходу є залучення штучного

інтелекту та машинного навчання для автоматизації процесу прийняття рішень, вдосконалення алгоритмів обробки даних та оптимізації виробничих процесів. Це дозволяє не лише підвищити ефективність агровиробництва, але й забезпечити адаптивність до змінних умов ринку та зовнішнього середовища [16].

Також невід'ємною частиною цього підходу є фокус на підвищенні кваліфікації персоналу та розвитку навичок роботи з новітніми цифровими інструментами та технологіями. Навчання та розвиток співробітників забезпечують не лише ефективне використання цифрових рішень, але й сприяють культурі інновацій та постійного вдосконалення на агропідприємстві.

В цілому, комплексний багатомірний підхід до цифровізації технологій в агровиробництві відкриває нові можливості для підприємств, дозволяючи їм не лише покращити власну продуктивність та ефективність, але й ефективно реагувати на виклики сучасного аграрного ринку, забезпечуючи стійке та прибуткове виробництво [17]. Цифровізація впливає на ефективність виробництва шляхом автоматизації процесів і впровадження інтелектуальних систем управління. Використання дронів для моніторингу стану посівів, супутникових систем для картографування полів та автоматизованих систем зрошення дозволяє оптимізувати використання ресурсів, зменшити втрати та підвищити врожайність.

Управління інноваційною сприйнятливістю включає вплив на внутрішні умови та стимули процесу відтворення основного капіталу, а також інституційні умови, у яких відбувається цей процес. Рівень інноваційної сприйнятливості економічної системи має вирішальне значення для рівня ентропійної стійкості цієї системи. Загальна структура процесу діджиталізації основного капіталу представлена у таблиці 1.

Інвестиційно-інноваційний розвиток передбачає не лише модернізацію фізичних активів, але й організаційні та технологічні зміни, що включають впровадження сучасних систем управління, автоматизацію процесів, використання цифрових технологій для аналізу даних, моніторингу та контролю за виробничими процесами. Залучення інвестицій дозволяє агропідприємствам оновлювати технічне обладнання, підвищувати кваліфікацію персоналу та впроваджувати інноваційні рішення, що в сукупності сприяє зростанню продуктивності, покращенню якості продукції та ефективності використання ресурсів.

Таблиця 1

Загальна структура процесу діджиталізації основного капіталу*

Крок	Опис
1. Аналіз поточного стану	Оцінка поточного використання основного капіталу, включаючи капіталоємність, матеріалоємність, капіталовіддачу, продуктивність праці тощо.
2. Визначення цілей діджиталізації	Встановлення конкретних цілей, які ви хочете досягти шляхом діджиталізації основного капіталу.

Продовження табл. 1

Крок	Опис
3. Вибір технологій та інструментів	Визначення технологій та інструментів, які можна використати для досягнення поставлених цілей.
4. Розробка плану впровадження	Створення детального плану впровадження діджиталізації, включаючи розподіл ресурсів, терміни та відповідальність.
5. Впровадження та моніторинг	Здійснення діджиталізації відповідно до розробленого плану та постійний моніторинг результатів.
6. Оцінка результатів	Аналіз отриманих результатів від діджиталізації та визначення досягнутого впливу на показники використання основного капіталу.

* розроблено автором

Важливою складовою інвестиційно-інноваційного розвитку є взаємодія між науковими дослідженнями, освітою та практичним аграрним виробництвом, що дозволяє активізувати процес передачі знань, впровадження наукових розробок та інноваційних технологій в практику. Такий підхід сприяє формуванню відкритого інноваційного середовища, де агропідприємства мають доступ до останніх досягнень науки та техніки, що, в свою чергу, підвищує їхню конкурентоспроможність та адаптивність до змінюваних умов ринку.

Крім того, розвиток агропромислового комплексу через інвестиційно-інноваційні процеси сприяє залученню зовнішнього фінансування, включаючи прямі іноземні інвестиції, державну підтримку та кредити, що забезпечує додаткові ресурси для оновлення основного капіталу та реалізації амбітних інноваційних проектів.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Відповідно до мети та завдань дослідження, відповідно до проблеми впровадження цифрових технологій для підвищення продуктивності, конкурентоспроможності та адаптивності аграрних підприємств до змін у зовнішньому середовищі, - основні висновки можна сформулювати наступним чином:

1. Основний капітал є фундаментом для діяльності аграрних підприємств, він включає в себе машини, обладнання, транспортні засоби та

інфраструктуру. Цифрові технології можуть значно поліпшити ефективність використання основного капіталу.

2. Дослідження показує, що в багатьох випадках основний капітал потребує модернізації та оновлення, щоб бути конкурентоспроможним як внутрішньому, так і на міжнародному ринку.

3. Впровадження робототехніки та штучного інтелекту може значно підвищити продуктивність та знизити витрати на аграрних підприємствах, що у сучасних умовах може стати ключовим фактором в досягненні конкурентної переваги.

4. Пропонується розробка методичного підходу до ефективного впровадження цифрових технологій, що дозволить аграрним підприємствам досягти більшої продуктивності та адаптивності.

5. У дослідження підкреслюється вплив цифрової трансформації на продуктивність та конкурентоспроможність аграрних підприємств, а також ідентифікує можливі ризики, пов'язані з цим процесом.

6. На основі стратегії мінімізації ризиків і загроз стаття прогнозує подальший розвиток цифрової трансформації в аграрному секторі, що може призвести до значного підвищення ефективності та конкурентоспроможності підприємств.

Література

1. Алейнікова О. В. Особливості формування механізму державного регулювання аграрної галузі на сучасному етапі // Інвестиції: практика та досвід. 2011. № 10. С. 89–93.
2. Алексін Г.О. Управління оборотним капіталом як оперативна складова фінансової стратегії підприємств // Науковий вісник Національної академії статистики, обліку та аудиту: зб. наук, праць. 2016. № 3. С. 85-90.
3. Абрамова І.В. Стан та перспективи державної підтримки сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів // Вісник Житомирського національного агроекологічного університету. 2014. № 1-2 (2). С. 65–71
4. Бервено О. В. Артамонова А. Ю., Методичні підходи щодо активізації інноваційного потенціалу підприємства // Бізнес Інформ, 12, 2017. С. 171–176.
5. Бойко Н. Діджиталізація українського суспільства: досвід зрушень останніх десятиліть // Українське суспільство: моніторинг соціальних змін. 30 років незалежності. 2021. Вип. 8 (22). С. 534-549.
6. Данкевич В. Діджиталізація у сфері земельних відносин. *Agropolit.com*: веб-сайт. URL: <https://agropolit.com/blog/350-didjitalizatsiya-u-sferi-zemelnih-vidnosin> (дата звернення 25.11.2023)
7. Дергачова В. В. Голюк В. Я. Цифрова термінологія у стратегіях. Сутність, місце та роль діджитал

менеджменту // Економічний вісник НТУУ «Київський політехнічний інститут». 2022. № 22. С. 114–117. doi:10.20535/2307-5651.22.2022.260165

8. Дубель М. В. Вплив пандемії COVID-19 на процес діджиталізації світової торгівлі // Економіка і організація управління. 2021. № 4 (44). С. 277–288. doi:10.31558/2307-2318.2021.4.25

9. Зінченко І.Г., Лавданська О.В. Сучасні технології оцінювання ефективності діджиталізації // Вісник Черкаського державного технологічного університету. 2023. № 2. С. 34–42 doi:10.24025/2306-4412.2.2022.263563

10. Жосан Г. Стан розвитку діджиталізації в Україні // Економічний аналіз. 2020. Том 30. № 1. Ч. 2. С. 44-52. doi:10.35774/econa2020.01.02.044

11. Лапін А. В. Грінчук І. О. Оленюк Д.О. Діджиталізація економіки в Україні: сучасний стан та перспективи // Електронний журнал «Ефективна економіка». 2022. № 7. С. 54-65 doi:10.32702/2307-2105.2022.7.22

12. Панасенко Н. Діджиталізація в аграрній сфері та тенденції її розвитку // Науковий вісник Міжнародної асоціації науковців. Сер. Економіка, управління, безпека, технології. 2022. 1(3). С.43-52 doi:10.56197/2786-5827/2022-1-3-5

13. Sarker S., Ahuja M., Sarker S. Work–life conflict of globally distributed software development personnel: an empirical investigation using border theory. *Information Systems Research*. 2018. № 29 (1). Pp. 103-126. doi:10.1287/isre.2017.0734

14. Trenz M., Huntgeburth J., Veit D. Uncertainty in cloud service relationships: uncovering the differential effect of three social influence processes on potential and current users // *Information & Management*. 2018. № 55 (8). Pp. 971-983. doi:10.1016/j.im.2018.05.002

15. Turel O. Quitting the use of a habituated hedonic information system: a theoretical model and empirical examination of facebook users // *European Journal of Information Systems*. 2015. № 24 (4). Pp. 431-446. doi:10.1057/ejis.2014.19

16. Wenninger H., Krasnova H., Buxmann P. Understanding the role of social networking sites in the subjective well-being of users: a diary study // *European Journal of Information Systems*. 2018. № 28(2). Pp. 126-148. doi:10.1080/0960085X.2018.1496883

17. Wong R. Y., Cheung C. M., Xiao B. Does gender matter in cyberbullying perpetration? An empirical investigation // *Computers in Human Behavior*. 2018. № 79. Pp. 247-257. doi:10.1016/j.chb.2017.10.022

Стаття надійшла 10.10.2023

Стаття прийнята до друку 24.10.2023

Доступно в мережі Internet 21.12.2023

Spassky I.

Assistant

Department of Trade Entrepreneurship, Commodity Science and Business Management

Odesa National University of Technology

Kanatna str., 112 Odesa, Ukraine, 65039

E-mail: ostrov7@gmail.com

ORCID ID: 0000-0003-0480-9264

COMMON STRUCTURE OF THE STRATEGY OF DIGITALIZATION OF THE FIXED CAPITAL OF AGRICULTURAL ENTERPRISES IN UKRAINE

Digitalization in agriculture is of great importance in the modern world and in Ukraine. It contributes to increasing the efficiency and sustainability of the industry, reducing losses, and affects the overall development of rural areas. The implementation of digital technologies makes it possible to optimize production processes, increase yield and product quality, reduce resource costs (such as water, fertilizers, pesticides) and increase the profitability of agricultural enterprises. The use of data from agricultural sensors, drones, satellite images, etc. helps to detect problems in production in time, such as plant diseases, insufficient irrigation or pesticide removal, which allows to quickly prompt response and reduces losses. Remote monitoring of crop and climate conditions helps agriculture adapt to climate change and reduces vulnerability to natural disasters. The use of IoT (Internet of Things) and monitoring systems allows you to manage the use of water, energy and other resources more efficiently, which contributes to the preservation of the environment. The use of digital marketing and economic tools makes it easier for farms to find buyers for their products, make deals and conduct effective marketing. Digitalization can become a factor that will accelerate the development of infrastructure and raise the standard of living of the population in rural areas by increas-

ing the availability of services and jobs. The research is relevant because the development of digital technologies in the agricultural sector of Ukraine has significant potential for strengthening its position in the world market, increasing economic efficiency and promoting sustainable development. This allows agricultural enterprises to respond to global challenges related to climate change, ensuring food security and the need to protect natural resources.

Key words: fixed capital, fixed capital development strategy, agricultural enterprises, digitalization, digitization.

References

1. Aleinikova, O. V. (2011). Osoblyvosti formuvannya mekhanizmu derzhavnogo rehuliuвання аhrarnoi haluzi na suchasnomu etapi. *Investytsii: praktyka ta dosvid*, 10, 89–93.
2. Aleksin, H. O. (2016). Upravlinnia oborotnym kapitalom yak operatyvna skladova finansovoi stratehii pidpriemstv. *Naukovyi visnyk Natsionalnoi akademii statystyky, obliku ta audytu*, 3, 85-90.
3. Abramova, I. V. (2014). Stan ta perspektyvy derzhavnoi pidtrymky silskohospodarskykh obsluhovuiuchykh kooperatyviv. *Visnyk Zhytomyrskoho natsionalnoho ahrоekolohichnoho universytetu*, 1-2(2), 65–71
4. Berveno, O. V., & Artamonova, A. Yu. (2017). Metodychni pidkhody shchodo aktyvizatsii innovatsiinoho potentsialu pidpriemstva. *Biznes Inform*, 12, 171–176.
5. Boiko, N. (2021). Didzhitalizatsiia ukrainskoho suspilstva: dosvid zrushen ostannikh desiatylit. *Ukrainske suspilstvo: monitorynh sotsialnykh zmin. 30 rokiv nezalezhnosti*, 8 (22), 534-549.
6. Dankevych, V. *Didzhitalizatsiia u sferi zemelnykh vidnosyn*. Agropolit.com <https://agropolit.com/blog/350-didzhitalizatsiya-u-sferi-zemelnih-vidnosyn> (Retrieved November 25, 2023)
7. Derhachova, V. V., & Holiuk, V. Ya. (2022). Tsyfrova terminolohiia u stratehiiakh. Sutnist, mistse ta rol didzhital menedzhmentu. *Ekonomichni visnyk NTUU «Kyivskiy politekhnichnyi instytut»*, 22, 114–117. doi:10.20535/2307-5651.22.2022.260165
8. Dubel, M. V. (2021). Vplyv pandemii COVID-19 na protses didzhitalizatsii svitovoi torhivli. *Ekonomika i orhanizatsiia upravlinnia*, 4 (44), 277–288. doi:10.31558/2307-2318.2021.4.25
9. Zinchenko, I. H., & Lavdanska, O. V. (2023). Suchasni tekhnolohii otsiniuvannya efektyvnosti didzhitalizatsii. *Visnyk Cherkaskoho derzhavnogo tekhnolohichnoho universytetu*, 2, 34–42 doi:10.24025/2306-4412.2.2022.263563
10. Zhosan, H. (2020). Stan rozvytku didzhitalizatsii v Ukraini. *Ekonomichni analiz*, 30(1), 2, 44-52. doi:10.35774/econa2020.01.02.044
11. Lapin, A. V., Hrinchuk, I. O., & Oleniuk, D. O. (2022). Didzhitalizatsiia ekonomiky v Ukraini: suchasnyi stan ta perspektyvy. *Efektyvna ekonomika*, 7, 54-65 doi:10.32702/2307-2105.2022.7.22
12. Panasenko, N. (2022). Didzhitalizatsiia v ahrarnii sferi ta tendentsii yii rozvytku. *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoi asotsiatsii naukovtsiv. Ser. Ekonomika, upravlinnia, bezpeka, tekhnolohii*, 1(3), 43-52 doi:10.56197/2786-5827/2022-1-3-5
13. Sarker, S., Ahuja, M., & Sarker, S. (2018). Work-life conflict of globally distributed software development personnel: an empirical investigation using border theory. *Information Systems Research*, 29(1), 103-126. doi:10.1287/isre.2017.0734
14. Trenz, M., Huntgeburth, J., & Veit, D. (2018). Uncertainty in cloud service relationships: uncovering the differential effect of three social influence processes on potential and current users. *Information & Management*, 55(8), 971-983. doi:10.1016/j.im.2018.05.002
15. Turel, O. (2015). Quitting the use of a habituated hedonic information system: a theoretical model and empirical examination of facebook users. *European Journal of Information Systems*, 24(4), 431-446. doi:10.1057/ejis.2014.19
16. Wenninger, H., Krasnova, H., & Buxmann, P. (2018). Understanding the role of social networking sites in the subjective well-being of users: a diary study. *European Journal of Information Systems*, 28(2), 126-148. doi:10.1080/0960085X.2018.1496883
17. Wong, R. Y., Cheung, C. M., & Xiao, B. (2018). Does gender matter in cyberbullying perpetration? An empirical investigation. *Computers in Human Behavior*, 79, 247-257. doi:10.1016/j.chb.2017.10.022

Received 10 October 2023

Approved 24 October 2023

Available in Internet 21.12.2023

Цитування згідно ДСТУ 8302:20

Спаський І. Д. Загальна структура стратегії діджиталізації основного капіталу аграрних підприємств України // Економіка харчової промисловості. 2023. Т.15, вип. 4. С. 38-43.

Cite as APA style citation

Spassky, I. (2023). Common structure of the strategy of digitalization of the fixed capital of agricultural enterprises in Ukraine. *Food Industry Economics*, 15(4), 38-43.